

DROOMHUIS IN GRIEKENLAND 9 - 2016

Januari 2016

Aegean Airlines verblijdt ons met een e-mail dat onze geplande middagvlucht naar Samos op de woensdag is komen te vervallen. Na enkele telefoontje en e-mails is het geregeld dat we gewoon 2 dagen eerder, op de maandag, ons vluchtschema Amsterdam - Athene - Samos wel kunnen doen op 1 dag.

Tijdens de altijd gezellige Midwinter Samos-reünie, dit keer weer eens in Beringen, krijgen we van R. en D. onze koffers en de huis- en autosleutels retour.

11 januari vliegen we gepakt en gezakt met een voorraadje spullen voor ons zomerverblijf naar Samos toe, ter winter-controle. Tijdens onze afwezigheid heeft Aris toch de olijven geplukt; we zijn benieuwd hoe de olie is geworden. Toen we nog op Samos verbleven, was hij naar de olijven komen kijken en had opgemerkt dat er veel "wilde" olijven tussen zaten, die weinig olie opleveren, en dat er van de "goede" olijven maar weinig waren. Ik had dus de indruk dat hij helemaal geen zin had om de olijven te gaan plukken en daarom had ik de bomen een paar dagen voor ons vertrek eind oktober flink teruggesnoeid (met olijven en al). Maar blijkbaar had ik dat dus verkeerd ingeschat. Ofschoon hij wel netten had, zoals hij zei. Over koude persing had ik het dus maar helemaal niet gehad. Enfin, we zullen ons gewoon maar laten verrassen.

Ook ben ik nieuwsgierig hoe de orchideeën uitgelopen zijn. Het is nog niet echt koud geweest, maar het heeft ook heel weinig geregend. Ik vrees met grote vreze voor de nieuwe stekjes en de kuipplanten. De (kapotte) wildcamera heb ik aan laten staan, overdag neemt hij nog wel foto's.

F. en B., die net voor de tweede maal grootouders zijn geworden, brengen ons 's avonds naar het station waarna we zonder enig probleem met de trein naar Schiphol reizen. Na een relatief snel verlopen nacht vliegen we zonder oponthoud naar Athene. Wel heb ik eerst nog de mensheid gered door de beveiliging te attenderen op een achtergelaten laptop op een stoeltje bij de gate. Tijdens onze wachttijd in Athene raken we in gesprek met Nederlanders die echt mensenlevens gaan redden: 2 gepensioneerde en 1 aankomend arts die als vrijwilligers op Lesbos de vluchtelingen medisch gaan begeleiden.

We landen stipt op tijd op Samos bij 18°C bij een half bewolkte lucht. Na de boodschappen begint het om half 6 donker te worden als we op huis aan rijden. Daar komen we een klein uurtje later aan, nadat we eerst G. & D.'s burens Giorgos en Katrina hebben begroet. We zien geen licht branden bij burens D. & L. boven, dus we vermoeden dat ze vanwege een le op handen zijnd kleinkind niet gekomen zijn. Op ons laatste restje energie ruimen we de bagage en de boodschappen op waarna we om 10 uur in bed rollen.

We worden laat wakker en ontbijten op 't gemak. Daarna rijden we naar Karlovassi. Op "onze" weg zijn alle gaten in het wegdek gedicht, behalve de ene aan de zijkant bij ons toegangshek. Bij G. & D.'s huis zien we dat Giannis druk bezig is met verven. In Karlovassi laten we eerst onze haren knippen bij Maria, waarna we kijken of onze advocaat Papakonstantinou op zijn bureau is. De sleutel zit op de deur maar hij is er niet. Na wat boodschapjes, een cappucino bij het oude cafeetje op het pleintje en

Nieuwjaarswensen aan Tia uit Balos, Vasso de pedicure en de advocaat's zus Maria de notaris treffen we advocaat Giorgos alsnog. We betalen hem de voorgeschoten wegenbelasting terug en verzoeken hem nu toch echt de aanmaning voor de betaling van de IKA (sociale premies) aan Thanassis te versturen (ik vond het al zo verdacht dat-ie ons vanuit de auto zo vriendelijk groette vanmorgen).

Na nog wat zaken rijden we terug. Via Koumeika (geen post in het brievenbusje, geen Aris te zien en alle cafeetjes zijn dicht) rijden we langs de huizen van de buren. Daar is alles in orde maar de werkzaamheden die Thanassis nog zou doen zijn niet geschied De katten van Giorgos en Katrina (de Bende van Giorgos) huppelen met ons mee met het idee van eten. Dat brengt F. op het idee om naar huis te lopen met hen om ze daar een lekker maaltje voor te zetten. Dat werkt en ze eten zich bolronde. Het weer is veranderd van half bewolkt in heerlijk zonnig. Ik ga met de camera op pad voor orchideeën. Ik vind geen bloeiende maar wel veel rozetten.

Bij een tussenstop thuis zit de Bende nog lekker in het zonnetje op het terras. Ik neem ze mee richting Giorgos. Als ik de kloof onder bij H. & J. inloop vinden ze dat veel te nat en modderig en blijven lichtjes mauwend achter. Ik loop helemaal door naar achteren en bewonder de natuurlijk gevormde kleine bassins waaruit bij zware regen het water in een mooi watervalletje naar beneden zal klateren. Maar aangezien dat alleen in koudere tijden gebeurt zul je er niet over peinzen om dan door de stroom te gaan waden er naar toe Als ik terugkeer zijn de katten verdwenen. Naar hun eigen huis, vermoed ik. Mooi, dat bespaart me de steile klim omhoog. Ik keer terug naar mijn huis waar ik nog even het Elzenpad inspecteer (relatief weinig onkruid tot nu toe) voordat de zon achter Fourni verdwijnt. Tot mijn genoegen constateer ik dat de kuipplanten de droge herfst goed hebben doorstaan. Zelfs een stek van de oleander heeft wortel geschoten. Alleen het coniferen-stekje uit Maastricht heeft het opgegeven. Ik bel nog even met Engelse Sally en Neil om een rendez-vous af te spreken. En in de loop van de avond komt het water in de waterleiding ook weer terug na een dagje afwezigheid.

De woensdag begint met een regenbuitje waarna de zon alweer spoedig verschijnt. De dag breng ik grotendeels door met werkzaamheden buiten. Planten van meegenomen stekjes, paardenbloemen en distels verwijderen, orchideeën-rozetten van onkruid bevrijden. Ook snoei ik de citrusboompjes. Van de 4 sinaasappels is er 1 verdwenen, 2 liggen te rotten op de grond en de laatste eet F. op bij de lunch. Van de 19 geogste citroenen verwerk ik het grootste deel tot citroenjam. Als het donker wordt zien we licht branden bij buren D. & L. boven. Blijkbaar toch gekomen.

De donderdag is het zonnig weer en we brengen het grootste deel van de dag buiten door. Ik ontdoe het gebied rondom huis en zwembad van paardenbloemen en distels en score nieuwe orchideeën-rozetten. Buren D. & L. komen op de koffie en we praten uitgebreid bij. Morgen gaan ze alweer terug. Vrijdags begint de dag met stralend weer; de moestuin krijgt eens een flinke beurt en we rijden even naar Ormos voor een paar boodschapjes. 's Middags komt er bewolking en een koude wind opzetten zodat we naar binnen trekken. 's Avonds valt er een buitje.

De volgende ochtend, zaterdag, is het nog steeds bewolkt maar de wind is gedraaid en minder koud. Ik wied nog maar eens wat distels en paardenbloemen tussen de olijfbomen langs de oprit, en passant orchideeën-rozetten tellend. Thanassis rijdt

langs en toetert zowaar als groet, evenals Giorgos van Katrina. De wind wakkert aan en het wordt kouder. Binnen drink ik koffie. Na de lunch hangen we de nieuwe buitenlamp op zonnecellen op. Ik ontdek dat we geen voicemail op onze Griekse prepaid nummers hebben en stuur dus maar sms'jes dat de nummers gaan vervallen. Kostas de burgemeester komt langs om Gelukkig Nieuwjaar (Καλή Χρωνιά) te wensen; zijn taverna is vanavond open. Maar eerst gaan we naar de taverna van Maria in Koumeika om wat te internetten. Na een telefoontje komt ook Aris zich bij ons voegen. Ee drinken een biertje en rijden naar Skouraiika waar we in Kostas' taverna iedereen van een drankje voorzien voor het nieuwe jaar. We eten wat souvlakia met toebehoren en babbelen wat met deze en gene. Ik bedenk dat ik hier toch niet de hele winter zou willen zitten, zo uitgestorven en doods zijn de dorpen. Een drankje en/of souvlaki'tje op zaterdagavond in de enige taverna is alles wat er te beleven is. is. Terug thuis proberen we de fles rode wijn van de deurenman, en die blijkt werkelijk niet te zuipen. Dan maar en ouzootje en naar bed.

De wind wakkert in de nacht aan tot een heuse storm en giert om het huis. Af en toe regent het. De zondagochtend brengen we al lezend door. Aan het eind van de ochtend gaat de wind wat liggen maar dan barst er een gigantische regenbui los, begeleid door wat onweer. Het huis houdt het gelukkig droog binnen. Leve Giannis!

De regen wordt ietsje minder en door grote plassen en langs afgewaaide takken rijden we naar Koumeika waar Aris ons opwacht met een jerrycan met 10L olijfolie van onze eigen olijven. We rijden door richting Votsalakia. Onderweg treffen we de benzinestations en restaurant Chrysopetros gesloten aan. In Votsalakia zelf is de hoofdweg weer eens opengebroken zodat we over smalle achteraf-weggetjes vol gaten en plassen bij de geldautomaat arriveren. Na afhalen van wat geld rijden we terug naar Ormos waar we in het restaurant op het hoekje lekker lunchen en wat internetten. Het is ondertussen blijven regenen, en op de terugweg zien we dat er weer water over de weg en door de bedding naar zee stroomt. Terug thuis gieten we de olijfolie in flessen en proeven hem. Geen extra vierge maar heel goed voor bakken en braden.

De maandag beginnen we met een bezoekje aan de garage waar we afspreken dat we in april langs komen om het rubber rondom de voorruit nu eindelijk eens te vervangen. Daarna rijden we door naar Pythagorion waar we met Sally en Neil koffie en warme chocolademelk drinken in een van de weinige zaakjes aan de haven die nog open zijn. We praten bij en lunchen gezamenlijk waarna we om 4 uur via Spatharei naar huis rijden. Het is ondertussen een beetje zonnig geworden maar er staat (zoals voorspeld) nu een ijzige wind uit het noorden. Halverwege Spatharei en Pyrgos helpen we een man die naast zijn auto staat te kleumen waarvan de accu leeg is. De bedding van "ons" beekje is weer drooggevallen. Terug thuis zien we dat de buitenthermometer 4 1/2 graad aangeeft. Binnen is het gelukkig behaaglijk.

Onze laatste hele dag op Samos begint met een buitentemperatuur van 0.7°C. De top van de Kerkis is bedekt met een laagje sneeuw. Er is geen wind en in het zonnetje is het best aardig. We nemen wat kiekjes van deze aparte aanblik. Maar het is te koud om lang buiten te blijven. We brengen de dag lezend door en aan het eind van de middag pak ik de koffers in, met 2 flessen olijfolie en wat citroenen uit eigen tuin. De witte top van de berg is inmiddels weggedood.

De volgende dag nemen we in alle vroegte afscheid van ons dierbare huis en keren terug naar NL.

April 2016

We laten Nederland achter ons na een periode van bezoeken aan goede vrienden, mooie tentoonstellingen en, helaas, meer beroering dan dat we gehoopt hadden. De reis naar Samos verloopt voorspoedig en niet al te laat draaien we de deur van ons huis open. We pakken een en ander uit en na een doorwaakte nacht op Schiphol gaan we vroeg slapen.

De volgende dag, zondag, ga ik kijken bij de orchideeën-weetjes rond het huis. De hoogst gelegen, achter het huis van C. en R., waar vorig jaar heel veel felblauwe speculums groeiden, is tijdens onze afwezigheid schoongemaakt en het struikgewas is platgebrand, zodat het een kale boel is. Aan de rand vind ik nog 3 uitgebloeide. Jammer! Verder terug, dicht bij C. en R., vind ik een uitgebloeide regis-fernandi, het broertje van de speculum. Ook deze is dik uitgebloeid. Ik schat in dat alles 2 weken eerder is dan vorig jaar, waarschijnlijk door de warme februari-maand. Langs de weg onder bij C. en R. bloeien de samiotissa's volop. En ik vind ook een bosje geel-bruine pelinaea's, de late variant. Terug bij ons huis vind ik tot mijn vreugde een uitgebloeide regenboog-orchidee, eindelijk eens een nieuwe soort. Op het stuk land van D. en L. achter ons ook een paar, en een bloeiende Serapias (tong-orchidee). Helaas is daarna mijn energie op door een opspelende ribblessure en een zware verkoudheid, zodat ik de rest van de middag wat rondhang in de zon. Die doet de temperatuur oplopen tot 22°C in de schaduw.

's Maandags rijden we naar Vathi, waar we op aanraden van Engelse Sally en Neil een abonnement afsluiten voor internet via de satelliet bij Forthnet, goedkoper en met meer GB dan ons vorige abonnement bij Vodafone. De mensen moeten even zoeken waar Skouraiika ligt, maar zeggen toe dat het binnen 2 weken geplaatst en aangesloten wordt. We internetten dus maar even wat op een terras waar we een cappuccino drinken.

De volgende dagen houden we ons bezig met wat klusjes in huis en tuin, ik noodgedwongen in een zeer laag tempo vanwege mijn niet-optimale gezondheid. Maar het uitrusten in de zon is geen straf. Kostas de burgermeester, Albanese Aris en gepensioneerde Manolis stoppen voor een praatje. Ook checken we de huizen van de para, en ik geef Katrina van Giorgos een briefje met data wanneer ze komen, voor de schoonmaak ervan. Donderdags rijden we eens naar Limnionas, waar we nog wat orchideeën spotten alhoewel de meeste al uitgebloeid zijn. Wel staat er nog een bosje hoefijzer-orchideeën mooi te wezen. We drinken op de terugweg wat in Ormos terwijl we weer even onze mail etc. checken. Daarna gaan we nog even bij gepensioneerde Manolis langs.

Vrijdags begint het een beetje te waaien, maar nog steeds is het niet koud. Ik werk door aan de klusjes, af en toe een pijnstillertje slikkend. Zaterdagavond eten we souvlaki'tjes bij Kostas de burgemeester. Afgezien van de aankomst van zijn moeder, drie mannen die Engels voetbal kijken en de zus van Jacobo met haar baby, gebeurt er niets. Kostas heeft nog een rekening voor ons van de stroom, nog niet van het water. Daar schijnen computer-problemen mee te zijn. Zondags gaan we eten bij

Chrisopetro, samen met gepensioneerde Manolis. We worden hartelijk ontvangen en eten lekker. Ik ben ongelukkig want ik zwik nog eens mijn enkel zodat ik nu drie blessures heb.

De nacht van zondag op maandag regent en onweert het wat. Maandags regent het nog een beetje. We rijden naar Pythagorion, waar we in het tuincentrum een walnotenboom kopen. De amandelbomen zijn op. Dan gaan we een boek over postzegels van Samos afgeven aan Stamatis van restaurant Esperides. Die vertelt ons o.a. dat het scheepvaartmuseum im Ireon deze zomer open zou gaan en dat de Epaulinus-tunnel (aquaduct) uit de tijd van Polycrates (5000 v.Chr.) weer helemaal is gerestaureerd naar de andere kant van de berg, open voor bezoekers. We drinken koffie bij Manolis en Effi en eten een pita met gyros bij Robinson's voor de lunch. Tot slot gaan we langs bij R. in Koumaradei om wat bij te praten.

Dinsdags is het weer zonnig tussen de wolken door en krijgt de living eens een grote beurt. Giorgos van Katrina komt langs. Katrina is de huizen van G.& D. en H. & J. aan 't schoonmaken. Bij G. & D. slaat er steeds een stop uit dus hij stelt voor om de elektriciën uit Koumeika er eens naar te laten kijken. Bij H. & J. is er een probleem met een ontbrekend keukenraam, maar het blijkt een schuifraam te zijn wat weer op zijn plaats geschoven kan worden.

Woensdag werken we nog wat op het erf, het is weer heerlijk weer. Donderdag begint met de komst van Psylotakis (Lange Takis, ter onderscheiding van Kleine Takis) die ons belooft de volgende week nieuwe zwembadlampen te komen plaatsen. Daarna wil ik de blokhut eens een grote beurt geven, maar dat komt er niet van. Allereerst komt Giannis van Amanda langs die het pad bij het huis van R. & D. gaat asfalteren. We spreken het werkschema en de betaling door. Hij moet wel het AFM-nummer (SoFi-nummer) van R. hebben. Ik bel hem, maar hij neemt niet op, waarschijnlijk een cursus aan het geven en D. kan het niet in de paperassen vinden. Ik zend R. een sms'je waarop hij mij belt en het nummer geeft. Maar dan is Giannis al vertrokken. Hij had ook gemeld dat Aris het gras aan het maaien was bij R. & D. dus besluit ik, na enkele keren vergeefs bellen, daar naar toe te rijden om hem te vragen wanneer hij tijd heeft voor ons gras. Op het moment dat ik weg wil rijden belt Forthnet met de mededeling dat ze over een uurtje in Skouraiika zijn om de spullen voor het internet te installeren, en we spreken af op de parkeerplaats daar. Ik rijd naar Aris en die belooft 's middags nog langs te komen. Na een kop koffie rijd ik naar Skouraiika waar ik met de heren van Forthnet terugrijd naar ons huis. Die gaan daar ijverig aan de slag. Ondertussen kijken we ook hoe de kapotte vrachtwagen van Dimitri's aloë vera-plantage in aanleg, onder de drie huizen, weggesleept wordt. Ook bel ik maar weer eens met de garage voor de vervanging van de uitgedroogde rubber strip rond de voorruit van de auto. En Joachim voor het instellen van de HD-TV op de nieuwe satelliet en Maria de kapster voor een afspraak volgende week.

Na een uurtje of twee hebben de mannen van Forthnet alles keurig geïnstalleerd en beschikken we weer over internet. Aris komt en gaat aan de slag om het groen op het erf te fatsoeneren. Ik heb de orchideeën met kringetjes van steen gemarkeerd en al wat onkruid-vrij gemaakt. Ik vertel hem ook dat Albanese Victor ze allemaal had afgemaaid. Dat werkt blijkbaar want hij maait er keurig om heen. Maar het is veel dus komt hij de volgende morgen terug om het af te maken. Hij vertelt dat zijn vrouw

nu in de zorg werkt, voor een oud omaatje. Hij neemt het AFM-nummer van R. mee op een papiertje om aan Giannis te geven. Ik begin het hooi over de randen van de terrassen te harken om zo lucht te maken voor nieuwe orchideeën.

Als Joachim arriveert gaan we aan de slag met de tv. Na heel veel proberen lukt het ons de schotel uiteindelijk zo te draaien dat die het signaal van Astra 3 oppakt, waar per 1 mei alleen nog maar de NL en Belgische zenders doorgegeven worden. Astra 1, die er vlak naast "zit" en sterker signaal doorgeeft, stopt ermee. Dat heeft de NL satelliet-tv maatschappij Canal Digital in haar wijsheid besloten. Anno 21e eeuw vind ik het eigenlijk een heel gebruikers-onvriendelijk systeem, dat gepiel met die schotel. Ja, er bestaan computer-gestuurde systemen, maar daar betaal je dik voor. Enfin, het lukt ons dus uiteindelijk. Er vallen een aantal gratis Duitse zenders af, die alleen op Astra 1 zitten, en Eurosport, maar tot F.'s onuitsprekelijke vreugde blijkt L1 Limburg ook op Astra 3 te zitten. En AT5 (Amsterdam). Maar weer niet TV West of andere regionale.... Joachim meldt trouwens dat de veerverbinding Karlovassi - Lesbos - Smyrna/Izmir dit voorjaar toch van start gaat

We hebben nog niet veel aanloop van katten behalve smoezelige Micky met zijn lege oogkas, totdat zich een nieuwe kat aandient, hoogzwangere cyprese Kitty. Die valt hongerig op de kattenbrokjes aan, die moet natuurlijk de kleintjes voeden. Als ze na een poosje verstek laat gaan, vermoeden we dat de kittens geboren zijn.

Als ik even weg ben voor een boodschap, kom ik Themo tegen met een roodverbrande kop. Hij is het restaurant en terras aan het opbouwen. Ze gaan pas 3 mei open, dat is nu de Dag van de Arbeid en Demeter, 1 mei is eerste Paasdag.

Het is gedurende de week weer stralend weer geworden, tot 26°C in de schaduw. 's Avonds knippen de glimwormpjes er lustig op los.

Na 2 weken is het tijd om de Lidl weer eens met een bezoekje te vereren. Er zijn volop Paas-artikelen in de aanbieding. In Pythagorion merken we dat het kantoortje voor de ferry-boeking nog niet open is. We drinken koffie en daarna lunchen we eens bij Ambrosia, ik een heerlijke Cordon Bleu en F. Kokkinisto (stoofvlees in rode saus). We rijden via Spatharei naar huis, waar we de boodschappen uitpakken, zo is de 2-wekelijkse cirkel rond.

Zondags maak ik het hooien af. Toch veel werk! Het is heerlijk weer, de zee is spiegelglad. We zien wat dolfijnen die vis aan 't vangen zijn, begeleid door wat meeuwen. Ze springen helaas niet helemaal uit het water. Kitty komt opdagen, een stuk slanker, en valt aan op een bak kattenbrokken. Ze ziet er goed uit dus we nemen aan dat de bevalling soepel is verlopen. Wanneer zouden we de kleintjes zien?

Maandag is de blokhut eindelijk aan de beurt om schoongemaakt te worden. Een gekko die zich daar heeft gevestigd krijgt het op z'n zenuwen van al dat gedoe. We kijken eens kritisch naar de opgeslagen spullen en besluiten kapotte en/of niet te gebruiken dingen maar weg te gooien. Giannis komt het geld halen voor het cementeren van de oprit van R. en D.

Dinsdags maken we een rondje over het eiland. De pyjamabroeken in de reclame bij de Lidl zijn al zo goed als uitverkocht. Bij de garage lukt het Tony om het rubber onder de voorruit met het uit Athene geleverde materiaal te vervangen. Ook nemen we weer eens een nieuw rubber in de achter-ruitwisser. In Karlovassi kopen we tickets voor de veerboot naar Tilos 10-12 mei. Ook hier wordt gemeld dat de veerboot

naar Smyrna inderdaad deze zomer gaat varen. Daarna knipt Maria onze haren. Woensdags komt Psylotakis de lampen in het zwembad vervangen en krijgt de slaapkamer eens een grote beurt. Het weer blijft stralend en warm, slechts af en toe een enkel wolkje of een beetje wind.

Donderdags waait het echter. We rijden de Karvounis op, waar het bovenop knap koud is. Aan de noordkant bloeien nog orchideeën, aan de zuidkant is bijna alles al weg. We rijden via Karlovassi naar huis, waar we Psylotakis betalen en tanken. Vrijdags is de wind weer weg. Zaterdag is het een beetje bewolkt maar nog steeds lekker weer. Ik werk in de moestuin, die begint er ook weer beschaafd uit te zien. We gaan 's avonds souvlakis eten bij de andere taverna in Skouraiika, bij Nikos en Safira, met gepensioneerde Manolis. Nikos is alleen in de zaak, en maakt ons eten. In de loop van de avond komen er nog 3 mannen afzakken, naast oma Stamatina van Nikos. Zij is 90 en noemt gepensioneerde Manolis van 75 "Manolaki" oftewel: kleine Manolis. Om kwart over 10 zijn we weer thuis.

Zondag voltooi ik het wieden van de moestuin. Nadat ik de neengerolde stenen heb verwijderd, ziet het er zowaar uit als een moestuin en niet meer als een verwaarloosd stukje grond. Samen met F. strooi ik tuinaarde waar ik groenten en kruiden wil zaaien. Er dreigen grijze wolken en het waait, maar er valt geen drup regen. Het is zo'n 20°C. We vermoeden dat de regen aan de noordkant van het eiland valt. Ik ben opgelucht dat ik na 3 weken van verkoudheid, blessures en vervelende bijwerkingen van de pijnstillers, nu eindelijk in mijn "gewone" tempo, zonder al te grote klachten, kan doorwerken. En onder een olijfboom bij het huis zie ik nog een "nieuwe" orchidee in bloei staan, een pyramidalis (hondskruid).

's Maandags is het weer tijd voor het 2-wekelijkse rondje "paardenbloemen en distels verwijderen". Ook zaai ik de moestuin in en boek een hotel voor ons verblijf op Tilos. Giorgos komt met de elektriciën uit Koumeika langs om af te rekenen. Ze drinken een "ouzaki" (letterlijk: ouzootje, maar dat is geenszins bedoeld klein te wezen!) en we kletsen wat bij. Dinsdags waait het hard en dus is het de hoogste tijd voor wat binnen-klusjes. Giannis komt aan het eind vd middag langs om te kijken wat er aan het zwembad gebeuren moet. Woensdag en donderdag gaat de wind verder liggen, zodat het weer heerlijk weer is. Het terras, de luiken en de ramen krijgen een grote beurt, waardoor alles er weer op zijn Paasbest uit ziet.

Vrijdags ga ik burens R. & D. ophalen van het vliegveld. Ik vertrek vroeg, zodat ik eerst bij de Lidl boodschappen kan doen. Maar die gaat vanwege Megali Paraskevi (Goede Vrijdag) pas om 13.00u open. De Cash & Carry even verderop is wel open, dus daar haal ik dan maar zoveel mogelijk. De bakker in Pyrgos heeft echter geen volkorenbrood, alleen wit brood voor deze feestdag. Dus bakken we zelf ook maar een bruin brood. Het is een beetje heilig maar windstil met een zeer aangename temperatuur. 's Avonds vallen er een paar druppels als we naar Votsalakia rijden om te gaan eten met zijn vieren. Chrisopetro is dicht vanwege Goede Vrijdag, dus rijden we door naar Chesters. Daar eet ik een lekkere steak. Als we terug thuis zijn valt er zowaar een klein regenbuitje.

Zaterdag trekt het in de loop van de ochtend open. Het is warm in de zon. Giannis komt met zijn neefje om het zwembad onder handen te nemen. Er gaan hele plakken van de bodem uit, die losgelaten hebben van het cement. Met de

hogedrukspuit wordt de loszittende verf eraf gehaald. Ook geeft hij aan voor €250 het terras bij de slaapkamer te kunnen verdubbelen, zodat we onder de olijfboom in de schaduw kunnen zitten. Hij kan het binnenkort voor ons doen.

's Avonds gaan we naar de Paas-nachtmis met R. & D. Oma Stamatina en de vrouw van de oude pope wenken dat we (de dames) bij hun moeten komen zitten. De mannen gaan bij Thassos zitten. Gianni van Rodopi en Kostas de burgemeester (baard afgeschoren) hebben zich in het pak gestoken. We hebben nu een lantaarntje met een waxinelichtje erin, zodat we dat aansteken met de kaars die we bij de oude pope aangestoken hebben met het licht dat uit Constantinopel gekomen is. Zodat het niet uitwaait. Dan gaan we allemaal volgens goed gebruik naar buiten, waar heel veel harde knallen van vuurwerk (en van een jachtgeweer, ziet F.) de wederopstanding van Christus aankondigen. Het is dit jaar erg hard en veel, zodat de jonge pope de liturgie onderbreekt en wenkbrauwfronsend de vuurwerkmakers maant dat het wel genoeg is geweest. De oude pope staat in zijn baard te glimlachen om de situatie. Na drie keer kloppen op de deur en zich melden mag de jonge pope weer de kerk in. Maar de meeste mensen gaan naar huis na elkaar gefeliciteerd te hebben met de wederopstanding: "Christos Anesti!" (Christus is opgestaan) met als antwoord "Alythos Anesti!" (Hij is werkelijk opgestaan). Of gewoon "Chronia polla!" (Nog vele jaren!, bruikbaar bij alle soorten felicittaties). En voorzien van deze heilwensen keren we huiswaarts.

Mei 2016

1 Mei, 1e Paasdag, is het schitterend weer. Ik bereid de feestelijke lunch voor met R. & D. Een flinke lamsbout met aardappelgratin, bloemkool en sla. Met een lekkere fles wijn erbij. R. heeft het voorgerecht gemaakt. We tafelen uitgebreid en tegen half 6 rijden we naar Diamantis, de zoon van Giannis en Amanda, in Koumeika. Daar waren we uitgenodigd door Giannis om wat te komen drinken. Maar er is niemand te zien en pas na een poosje komen een slaperige Diamantis en zijn vrouw Maria met de peuter Nefeli te voorschijn. Amanda is aan het werk en Giannis ligt waarschijnlijk thuis uit te buiken. Dus rijden we maar weer terug en op het pleintje van Koumeika en zien we dat alleen oude Maraki open is. Daar drinken we een ouzo en dan rijden we huiswaarts.

's Maandags, 2e Paasdag, komt Giannis al om half 9 aanzetten om aan het zwembad verder te werken. Het is bewolkt maar niet koud. Voor morgen is er regen voorspeld. Maar het begint om een uur of 10 al een beetje te druppelen, zodat Giannis in allerijl plastic over de gecementeerde plekken legt. Wij ruimen de restjes van de uitgebreide lunch van de vorige dag op en doen verder niet veel. Ik zet de boodschappen bij G. & D. neer, die 's avonds door R. op het vliegveld opgehaald zullen worden. We eten 's avonds uitgebreid met zijn zessen bij Kyriakos. De volgende dag zit ik er nog vol van. Daar dat ook een feestdag is (die van 1 mei is daarnaar verzet) eten we dan traditiegetrouw bij Themis, ik uiteraard lamskoteletjes. Wel binnen, want het blijft wisselvallig weer met af en toe een beetje regen en wind.

De woensdag staat Giannis al om kwart voor 8 voor onze deur om het zwembad te gaan verven. Rond het middaguur is hij klaar. Het zwembad moet een week drogen, dit keer, voordat er water in mag. 's Middags regent het weer een beetje. Vasso de

pedicure komt onze voeten een lekkere beurt geven. Donderdags willen we wegrijden voor wat boodschappen in Karlovassi als Giannis en Aris aan komen rijden om aan het terras bij de slaapkamer te gaan werken. Als we terugkeren, voorzien van onder andere een nieuwe perzikboom en verse vis van de vissers in de haven in Karlovassi, zien we dat ze al bijna klaar zijn. Alleen het laatste voegwerk moet nog geschieden. Vrijdags komen ze het afmaken. Het is beide dagen bewolkt en winderig en daardoor wat fris, we blijven binnen en lezen veel. Zaterdag is de wind weg en is het wederom heerlijk weer. We rijden naar Kokkari, waar we afgesproken hebben met Engelse Sally en Neil om in de heuvels boven Kokkari bos-orchideeën te gaan bekijken. Dat doen we uitgebreid, en rijden dan binnendoor naar Mytilini, waar we in de zon lunchen op het oude dorpspleintje. 's Avonds gaan we souvlaki'tjes eten in de taverna van burgemeester Kostas in Skouraiika, met de "harde kern" van de παρέα. H. & J. zijn inmiddels ook aangekomen, een dag later dan gepland vanwege vertraagde vliegtuigen en gemiste aansluitingen.

We rijden dinsdags vroeg weg van huis voor onze korte uitstap naar Tilos. Langs groepjes scholieren met rugzakken, wachtend op de bus, arriveren we ruim op tijd in Pythagorion. De catamaran-veerboot van Dodekanesos ligt al te wachten. Effie van de Summertime Bar vertelt ons dat deze maatschappij niet meegedaan heeft aan de stakingen die vanmorgen om 06.00 u waren afgelopen. We varen dit keer niet via Fourni (en langs ons huis) maar via het kleine droge Agathonissi. Als we daar wegvaren komen we in een behoorlijke deining terecht, zodat de vriendelijke steward meeloopt met de gekochte bekertjes koffie terwijl ik probeer heelhuids mijn stoel te bereiken.

Via Patmos, Lipsi en Leros arriveren we op het kale en winderige Kalymnos, in de haven van Rodia. Daar moeten we overstappen. We wandelen even de haven uit, we hebben ruim 2 uur de tijd. Op de kade staan (inmiddels lege) tenten van de UNHCR voor de vluchtelingen. We eten wat. Rodia is niet bepaald mooi om te zien, veel platte fletse huizen met een enkel aardig kerkje. Het schijnt dat je op Kalymnos wel goed kunt duiken en klimmen. De beroemde sponzen van het eiland waren een paar decennia geleden trouwens bijna uitgestorven/uitgeroeid.

Via Kos (nu ook zonder tenten voor vluchtelingen langs de kades) en Nysiros (een eilandje met een vulkaankrater) arriveren we op Tilos, in de haven van Livadia. Wel bijna een half uur te laat, want onderweg was de deining af en toe zodanig dat er niet van de dragers van de catamaran gebruik gemaakt kon worden. We worden opgewacht door de spraakzame jonge beheerder Andreas van Apollo Studios waar we gereserveerd hebben. Hij rijdt ons met zijn busje de 300 m naar het hotel, waar we nog een uitgebreide uitleg op onze kamer krijgen. We rusten wat en lopen dan het dorpje in. Daar zijn we in 15 minuten rond en strijken dan neer op een terrasje op het centrale pleintje, waar we wat drinken in gezelschap van een scala van divers bevachte katten. De meeste missen het puntje van één oor, wat betekent dat ze gesteriliseerd zijn. Ook is er eentje bij die ontzettend scheel is; de ogen staan allebei helemaal naar buiten gericht. De zon gaat onder en de trui dus aan, want de wind maakt het fris. Ik geniet van onze uitstap, het kleine popperige van het geheel heeft

een bepaalde charme. Na een lekkere maaltijd van o.a. Seafood Saganaki en lamskoteletjes (voor mij) zitten we nog even op ons balkonnetje voor we gaan slapen. Woensdag slapen we eens lekker uit en ontbijten op het pleintje in de zon, waar we ons wel eerst insmeren met zonnebrandcrème. Dan slenteren we naar de bushalte, waar de bus volgens Andreas om het half uur vertrekt naar Megalo Chorio, waar het olifantenmuseum is. Na enig wachten en navragen blijkt echter dat de winterdienstregeling nog van kracht is en de volgende bus pas om 11.00u gaat. We gaan maar eens een koffietje drinken. Ondertussen kijken we naar pesterige kleine meisjes en voetballende jongetjes die dromen Ronaldo Christiano te zijn (eentje lijkt er warempel een beetje op). De buschauffeur doet eerst nog wat boodschapjes voor we dan vertrekken. Ondertussen heeft zich flink wat volk verzameld bij de bushalte. Ik probeer strategisch te gaan staan zodat we als eerste in het kleine busje kunnen stappen. Dat lukt en een kwartiertje later stappen we in Megalo Chorio uit. Daar blijkt het Olifantenmuseum gesloten te zijn wegens gebrek aan bemensing. Maar na enig aandringen wordt er gelukkig tijd vrij gemaakt om het open maken.

Het is weliswaar maar 1 zaaltje maar de geëxposeerde resten en foto's zijn zeer interessant. De gevonden botten van een baby-olifantje laten zien dat het niet groter is dan een flinke vos. De botten van een volwassen olifant geven aan dat die niet groter was dan een doorsnee koe. Er zijn in totaal botten van 40 olifanten gevonden. De wetenschap weet nog steeds niet hoe het precies mogelijk is dat dieren die op een klein eiland leven ook evolueren tot een kleine (onder-)soort. De man die ons rondleidt vertelt dat men vermoedt dat er een vulkaanuitbarsting was op het nabijgelegen Nysiros en dat de olifanten toen beschutting hebben gezocht in de grot waar hun gefossiliseerde resten (gedateerd 3700 v. Chr.) uiteindelijk in de 70'er jaren van de vorige eeuw gevonden zijn. Door eilanders die op zoek waren naar hun vermiste geiten. (Ofschoon Engelsen die we later ontmoeten vertellen dat de RAF de heuvel als oefen-schietshijf gebruikte in de 2e Wereldoorlog en dat daarom de grot weer bloot is komen te liggen). In de grot zijn ook sedimenten van vulkaanneerslag gevonden, en op de rest van het eiland niet of nauwelijks (weggewaaid/geërodeerd?). Dus echte beschutting was het niet. Mogelijk zijn de olifanten toen door de giftige dampen gestorven en is de grot toen ook ingestort (aardverschuivingen en vulkaanuitbarstingen gaan vaak samen in seismische activiteit) waarna de botten gefossiliseerd werden. Er zijn ook menselijke werktuigen gevonden in de grot maar die waren van 7000 jaar eerder Mogelijk zijn de mensen, die toen nog als jagers/verzamelaar leefden, na een poosje weer weggetrokken... In feite waren het op Tilos de laatste olifanten in Europa. Men vermoedt dat tijdens een van de laatste ijstijden de olifanten uitgezworven zijn vanuit Europa en Azië naar de eilanden. De Middellandse Zee lag toen immers ruim 100 meter lager (het meeste water zat opgeslagen in de gigantische ijskappen) en veel eilanden waren door landtongen verbonden. Of door een klein stukje zee gescheiden. Toen het water weer steed tijdens een interglaciaal raakten ze geïsoleerd. De olifanten op de andere eilanden waren echter al duizenden jaren eerder uitgestorven, heeft men aan de hand van

koolstof-dateringen van die botten kunnen vaststellen. Er zijn dus geen aanwijzingen gevonden dat Tilos toen, 3700 v.Chr., door mensen bewoond was. Maar misschien is dat wel de reden dat ze nog zolang hebben bestaan De beheerster van het museum en ook van de grot is met pensioen; we kunnen de grot jammer genoeg niet meer bezoeken. De professor die het onderzoek leidde is overleden. En gezien de huidige situatie in Griekenland heeft dit onderzoek geen prioriteit.....

We drinken wat in een van de spaarzame tavernas in dit zeer slaperige dorpje. Als we ruim van te voren teruglopen naar de bushalte, zien we dat-ie er al staat. Een kwartier vroeger dan we dachten rijdt de bus weg. Hij neemt wel een andere route, naar Ag. Antonias en Eristos. Daarna keert hij weer terug naar Megalo Chorio maar alleen tot de school net buiten de bebouwde kom. Daarna is het richting Livadia. Toch maar goed dat we zo vroeg zijn ingestapt want van de Griekse logica begrijpen we dus nog steeds weinig.... We lunchen op de plateia (pleintje) in Livadia waar we aan de praat raken met Engelsen die hier al 30 jaar komen. Na de siësta drinken we weer wat op de plateia en eten in hetzelfde restaurant als de vorige dag.

Donderdags pakken we alles in. Als we afrekenen meld ik dat ik de fles wijn uit de mini-bar niet opgedronken had, te veel, zeg ik, maar in feite was hij vreselijk. Dan komt Andreas met een nieuwe fles aangelopen, als kadoetje. Die dumpen we dus na het ontbijt maar in een afvalbak in de haven. Na het ontbijt zeggen we gedag tegen Schele Jopie en wachten op de veerboot. We varen over een vlakke zee terug en na een lunch van een lekkere rucola-salade in Kalymnos en wat boodschapjes bij de Lidl en de Cash & Carry op Samos arriveren we om half 8 thuis. Daar vegen we het zwembad aan en beginnen met het te vullen.

Vrijdags ruimen we de boel een beetje op, zetten de stoelen weer buiten en proberen Kostas de burgemeester te bellen omdat er geen water meer uit de kranen komt. Wel een hoop zand. Tegen de avond komt het water terug. Met zand in eerste instantie. Ik heb de indruk dat burgemeester Kostas het vullen van ons zwembad heeft gebruikt om het reservoir te legen en eens goed van zand te ontdoen. Zodra het zwembad vol is kunnen we er dus al meteen de robot doorheen halen om het zand eruit te krijgen. De enige activiteit die dag komt van poes Debby die krols is en achterna gezeten wordt door Nick & Simon, twee eenogige katers. Bij Dimitri's aloë vera plantage is alles rustig. Het geld voor vervolg-activiteiten zal wel weer op zijn.

Zaterdag is het bewolkt maar wel warm. Hoogste tijd voor de voortdurende strijd tegen de paardenbloemen, die van de gevallen regen een paar dagen geleden gebruik hebben gemaakt om maar gelijk weer een halve meter te groeien en tientallen bloemknoppen te maken. Maar dit keer krijgen ze toch wat onkruidbestrijder op hun kruin als ik er bij kan. Als het tegen een uur of 12 gaat regenen werk ik nog even door om het bovengedeelte af te hebben; het is niet koud. Het regent de middag goed door. 's Avonds kijk ik voor de verandering eens naar het Eurovisie Song Festival. Het is weer hetzelfde: de leuke ballads (o.a van NL, Zweden en Frankrijk) scoren aardig, maar de Oostblok-landen stemmen weer op elkaar zodat de nietszeggende bijdrage

van Oekraïne wint. Ik heb het weer voor 5 jaar gezien. Zeker gezien het feit dat het tv-programma hier pas om 2 uur 's nachts is afgelopen.

Zondags is het bewolkt maar droog en warm zodat ik verder ga met mijn rondje paardenbloemen en distels. Het zwembad vult zich ondertussen gestaag. Ook ruim ik eens het verbouw-afval, dat een poos geleden naast de vuilcontainers is neergegooid, netjes op in vuilniszakken en doe die vervolgens in de containers zodat dat bij de volgende ronde eindelijk afgevoerd wordt. En het is niet meer als een afvaldump uitziet. Overigen valt het zwerfafval langs de weg dit jaar reuze mee, ik vermoed dat dat te wijten is aan een (gesubsidieerde) actie tegen zwerfvuil waaraan Skouraiika onlangs heeft meegedaan. Als het zwembad bijna vol is zetten we de robot in het water om het zand op te vegen. De robot loopt echter op zijn laatste adem zodat ik hem de hele middag met de uitschuif-bezem moet corrigeren om niet steeds tegen de wanden te blijven hangen. Als hij 95% van het zand heeft verwijderd stoppen we hem en dan is het nog een kwestie van robot reinigen en opbergen, de filters schoonmaken, de chloortabletten in hun bakjes in het water zetten en de pomp weer aan de praat krijgen - de toe- en afvoerslangen zijn met lucht gevuld en het vergt enige trucjes om dat eruit en het water erin te krijgen. Het nieuwe schepnet, dat ik via internet besteld had, heeft te grote mazen voor de kleine mugjes, dus naai ik er de restant van het oude schepnet in. Zodat 2x per dag alle insecten van het oppervlak van het water afgevist kunnen worden. Ja, het is ontberend met een zwembad hoor! Zeker daar de thermometer aangeeft dat de watertemperatuur 23°C is. Brrrrr Eerst opwarmen dus.

's Maandags krijgt het huis een grote poetsbeurt en brengen we alles in gereedheid voor de logées van de komende weken. Dinsdags halen we eerst E., een oud-collega, op van het vliegveld. Na een frappé aan het haventje van Pythagorion rijden we via de kustroute over Spatharei naar huis. 's Avonds is het het traditionele welkomstdineetje bij Themo in Balos. Woensdags maken we eens een tochtje naar Drakei. Het weer is sinds maandag weer prachtig zonnig ofschoon de wind af en toe fris is. We lunchen op de terugweg in Limnionas waar E. in de stralend blauwe zee gaat zwemmen. 's Avonds zijn we uitgenodigd voor het eten bij gepensioneerde Manolis en zijn Zwitserse vriendin Anne. De gesprekken gaan in een mengelmoes van Engels, Grieks en Frans. Donderdags rijden we naar Manolatis en Vathy en vrijdag luieren we wat. Zaterdag is het wat bewolkt en druppelt het een beetje. We rijden naar de tempel van Hera bij Iraeion en lunchen met een pita met gyros van Robinson's in Pythagorion. 's Avonds eten we met de para souvlaki'tjes bij Nikos in Skouraiika en drinken we nog wat bij burgemeester Kostas. Het is zijn naamdag vandaag. Zaterdagavond regent het zowaar eventjes door en ook zondag is het bewolkt met af en toe een rommelende donder en een paar druppels. We repareren ondertussen de slangen met sproeiertjes in de tuin zodat we niet meer met gieters hoeven te sjouwen om de planten water te geven. Maandag rijden we eens langs Perri en de onverharde weg langs de kust, waarna we omhoog rijden via Spatharei naar Pyrgos. Daar kijken we even rond. Een paar oude dames vragen we naar de datum van het Culinaire

Festivalin augustus. Rond Maria Hemelvaart, is alles wat ze weten. Na een frappé rijden we weer terug naar huis. Maandagavond hebben we de traditionele jaarlijkse kreeftenmaaltijd bij Themos na een drankje bij het hotel van Tia in Balos.

Dinsdag brengen we E. weer terug naar het vliegveld en halen we onze volgende logée M., een voormalige studiegenote van me, op. We beginnen weer met een kop koffie op het terras bij Manolis en Effie in Pythagorion en een bezoekje aan het standbeeld van Pythagoras. Het weer is ondertussen weer ouderwets Grieks: zonnig met niet teveel wind. Woensdags maken we een grote tocht rondom de Karvounis. De onverharde wegen zijn erg slecht, ik bedenk dat we er in 2014 voor het laatst over gereden zijn, en niet meer na de zware regens van januari 2015. De speciale orchideeën waarvan Sally me de plek had doorgegeven zijn helaas al dik uitgebloeid. Volgend jaar dus maar. We lunchen uitgebreid in Kokkari met verse vis en varkenshaasje in groene pepersaus. Een paar legerhelikopters speuren het water af naar vluchtelingen, maar we zien er geen (gelukkig?). Donderdags doen we wat huishoudelijke en buiten-klussen. Daar M. net zo'n enthousiaste zwemster is als de vorige logée, ga ik het water ook maar eens proberen. 25°C geeft de thermometer aan. Ik vind het nog koud, en na een stuk of 6 baantjes houd ik het voor gezien.

Vrijdag is het tijd voor een bezoekje aan het museum in Pythagorion en de omliggende opgravingen, afgesloten met een lunch op het dorpsplein van Mytilinii. 's Avonds halen M. en ik herinneringen op aan de studententijd en smeden plannen voor een reünie. Zaterdag rijden we, na een souvenir-stop in Votsalakia, eens naar de eeuwenoude plataan van Nikoloudes en de vijver in het bos bij bij Tsourlei. We drinken koffie op het pleintje van Lekka met uitzicht over de noordkust. Zondags houden we een luierdag, het voorjaars-Pétanque-toernooi gaat om diverse redenen niet door. We drinken wat bij G. & D., waarbij pas aangekomen C. & R. ook aanschuiven. Daarna gaan we eten met z'n zevenen, bij Mylos Balos waar het afgeladen vol zit met bekenden en onbekenden. De zus van vorig jaar overleden H. is er, dat geeft even een kippenvel-moment omdat ze er zo op lijkt. Amanda schuift daar ook aan met haar gezin, zodat ik haar eindelijk de DVD met de herdenkingsbijeenkomst voor H. kan geven.

Maandag gaan we als afscheid wandelen langs de rivier bij Potami. Het oude kerkje, zien we, heeft Korinthische pilaren (met acanthus-decoraties) uit de pre-christelijke tijd. Wat moedige Duitsers stappen op het einde van het wandelpad het ijskoude bergwater in om verderop de 1.5 m hoge waterval te gaan bewonderen. Wij draaien om en gaan koffiedrinken bij de Hippy's, dat inderdaad nog wat elementen uit de hippietijd heeft zoals Indiase prenten en versieringen. M. gaat pootjebaden in het zeewater.

Dinsdag is het tijd om M. weer naar het vliegveld te brengen. We combineren dat met een lunch bij restaurant Esperides waar postzegelaar Stamatis de scepter zwaait. We hebben daar afgesproken met F.'s postzegelmaatje A. uit Noord-Brabant die op Samos vakantie houdt. Na uitgebreid bijpraten rijden we naar huis, waar we 's avonds genieten van het geluid van de stilte.

Juni 2016

Het is ondertussen stilletjes warmer geworden, overdag maxima van boven de 30°C in de schaduw. De luiken gaan tegen de middag dicht om het in huis aangenaam koel te houden. Het zwembadwater warmt van lieverlede verder op, zodat ik weer lekker zwem bij een watertemperatuur van bijna 27°C. Woensdags ruimen we alle spullen van de logeerpertijen op. 's Avonds hebben we een afscheidsdineetje voor het vertrek van G. & D. bij Themo in Balos. De oud-burgemeester van het mooie plaatsje Capelle a/d IJssel komt ook nog even langs. Donderdags komt F.'s postzegelmaatje A. langs. Ik maak eens lekker bami met kip voor de lunch, die we in de schaduw onder het afdakje bij het zwembad opeten. De tweede helft van de middag houd ik geen siësta zoals gewoonlijk, maar worstel ik verder met het instellen van de kanalen op de televisie, die monopolist satelliet-tv leverancier Canal Digitaal voor de zoveelste keer veranderd heeft. Na heel veel foutmeldingen pakt de apparatuur eindelijk de nieuwe instellingen, waarna onze kaart van CD ook nog eens geheractiveerd moet worden. Grrrr.....! Om letterlijk en figuurlijk af te koelen ga ik maar mijn baantjes doen in het zwembad. Bijna de hele volgende ochtend ben ik ook nog bezig om alles goed in te stellen.

Zaterdag ga ik maar weer eens wat paardenbloemen killen. Door de droogte zijn het er niet veel meer. Zaterdagavond is het traditioneel souvlaki'tjes eten in Skouraiika. Zondag begin ik eens het Elzenpad schoon te maken. Het is erg warm, dus niet langer dan een uurtje. 's Avonds kijken we voetballen, een oefenwedstrijd België-Noorwegen. Maandag doe ik de volgende meters van het Elzenpad in de warmte. We rijden nog even naar Ormos voor wat boodschapjes.

Dinsdag maken we weer eens een jeep-safari langs de Kerkis met onze Zwitserse burens C. & R. Eerst lopen we in Koumeika met ze mee naar de bakker, dan weten we ook eens waar die zit. Het is een jonge vrouw die uitstekend Engels spreekt en ze heeft lekkere croissantjes. Daar kopen we er 2 van. Bij Ormos pikken we een oudere dame op die een lift wil naar Marathokampos. Ze geeft ons wat vijgen als dank. Dan de berg op. Af en toe is de weg slecht, maar niet zo erg als rond de Karvounis. Bij een kapelletje maken de mannen een praatje met een paar jonge mannen die de boel aan het schoonmaken zijn, want morgen is het 40 dagen na Pasen en dan vindt er een viering plaats. Na de nodige foto's, onder andere van een stel grote bloeiende drakenwortels, komen we na 2 uur hobbelen aan in de taverna van de oude dame in Kosmadei. Die voorziet ons van een bord mezedes bij onze drankjes, en als afscheid krijgen we een zakje kersen mee. We rijden via Nikoloudes met de oude plataan via de vijver beneden in het bos en Tsourlei, naar Lekka. Daar eten we een omelet voor de lunch. Ondertussen vertelt R. dat "onze" Debby inmiddels de moeder is van 3 flinke kittens van een week of 6,7 oud. Ze spelen volop bij hun op het terras en balkon. Blijkbaar is het nest daar niet ver vandaan. Ze laat ons wat foto's zien.

We rijden terug naar huis en rusten wat. Als ik wil gaan zwemmen is het bewolkt en winderig, niet aangenaam. Ik zie er vanaf. 's Avonds eten we met zijn zessen bij Themo, als afscheid van H. & J. We krijgen allemaal een grote komkommer van zijn

vader, Mimis; die wordt later tot zoetzuur verwerkt. Woensdags waait het flink maar het is wel zonnig. In de middag neemt de wind toe tot een klein stormpje. Ik zie kans om weer een flink stuk van het Elzenpad schoon te krijgen. Nu is het wel zo dat er weinig onkruid staat door de aanhoudende droogte. H. komt langs om wat overgebleven eten af te geven. Hij vertelt dat er gewerkt wordt aan de weg, bij het laatste onverharde stuk. De bekisting van de wand van het stroompje wordt onderhanden genomen; hopelijk ook een laag asfalt op het hele (?) stuk van de weg. In de middag neemt de wind toe tot een klein zomerstormpje, de Meltemi. Laat in de middag rijd ik nog even met H. naar burgemeester Kostas in Skouraiika, om hem te helpen met de aanvraag voor zijn eigen watermeter. Er moet een of ander papier bij dat H. niet heeft maar Kostas belooft zijn best te doen. 's Avonds is het te fris om buiten te zitten. De volgende dag waait het ook, ietsje minder. Het zwembadwater is afgekoeld tot 24°C. Er is van alles in gewaaid dus het krijgt een grote beurt. We zwaaien H. & J. uit en gaan daarna de planten bij R. & D. en G. & D. water geven. We loeren eens goed wat er aan wegwerkzaamheden is uitgevoerd. Hopelijk wordt vrijdag het hele stuk geasfalteerd. Daarna rijden we even naar C. & R. om de kleine katjes te bewonderen. Ik werk ondertussen gestaag door aan het Elzenpad. 's Avonds lezen we binnen wat want het is nog fris.

Vrijdags is de wind stukken minder maar het is wel een beetje bewolkt. Goed weer om aan het Elzenpad en het zwembad te werken. Het Elzenpad is die dag klaar, en ik maak van de weeromstuit ook nog een mokka-bavarois-taart van restjes die op moeten. We zien een truck met een cementmolen naar beneden rijden. Als we zaterdag de planten bij de burens gaan water geven, zien we dat voornamelijk de bekisting van het stroompje is afgewerkt plus ongeveer 10 meter van de weg. Nog steeds geen doorlopende verharde weg tot ons huis.

Zaterdagavond gaan we met C. & R. eerst souvlakis eten bij Safira en Nikos en daarna nog wat drinken bij burgemeester Kostas. We gaan bijtijds naar huis want het EK voetballen is begonnen. 's Middags had C. al bij ons naar Albanië-Zwitserland gekeken. Het is een welkome afwisseling van de televisieprogramma's die al bijna een maand in de komkommer-stand staan.

Het weer is inmiddels weer beter geworden en het zwembadwater warmt een graad per dag op. Alle overtrekken van de tuinstoel-kussens haal ik eraf, ik was en strijk ze en daarna wurm ik ze weer om de kussens. Het zijn er 16, al met al een hele klus. Maandag is het wat bewolkt, maar windstil als we boven bij C. & R. gaan eten. De kleine katjes komen tevoorschijn en laten hun kunstjes zien. In de loop van de nacht gaat het regenen en waaien. Dinsdags is het ook nog bewolkt met wind. We rijden naar de Lidl voor onze tweewekelijkse inkopen en gaan daarna lunchen bij het nieuwe restaurant van Nederlandse Emmy achterin in Ireon. Het is geen pizzatent meer, zoals vroeger op de hoek in Chora, maar een restaurant met een internationale keuken. F. smult van een spaghetti carbonara en ik van grote garnalen in een zoetzure currysaus.

Woensdag is het weer stralend warm weer. Hoogste tijd om de laatste zand-en-regenspatten van het seizoen (?) van de luiken en de ramen af te poetsen, waarna de ramen de volgende dag gezeemd kunnen worden. Aris en C. komen langs. Eerst zetten ze het bord van het Elzenpad weer recht in een berg cement (die was afgelopen winter omgewaaid), daarna repareert Aris de lekkende buitenkraan en installeert de timer voor de berekening van de tuin. C. komt 's avonds de tweede wedstrijd van Zwitserland kijken.

De tweede helft van juni wordt het echt warm. De ventilatoren gaan aan en we slapen enkel onder/op een laken. Het zwembadwater is zeer aangenaam van temperatuur, niet meer fris als je erin duikt. Psylotakis komt sleutels voor een klusje bij R. & D. ophalen en ik attendeer hem op de linkerlamp in het zwembad, die weer kapot is gegaan. Gelukkig begint hij zelf over garantie. Ook een afdekplaatje van de bedrading van de pomp is door de felle zon gebarsten en afgebroken. 's Avonds scheuren er een paar straaljagers laag over. Oefening zeker

Giannis van Rodopi komt langs met een dozijn eieren. In ruil voor een ouzaki. Ik bak een gembercake met een deel van de eieren. C. & R. komen zaterdag langs om gedag te zeggen, hun drieweekse verblijf zit er alweer op. De temperatuur heeft inmiddels de 40°C in de schaduw bereikt, maar omdat het waait is het goed uit te houden. Het zwembadwater blijft aangenaam ondanks de wind. Behalve het hoognodige doen we niet veel. Lezen, voetbal kijken. Het zwemmen wordt opgevoerd tot 2x per dag. 's Maandags arriveren burens R. & D. met de auto volgepakt. We vieren dit met een etentje bij Esperos achterin Balos. 's Woensdags komen R. & D. bij ons tv kijken en zien we hoe België zich met enige moeite plaatst voor de achtste finales van EK voetbal.

Na een dag of 9 neemt de hittegolf iets in kracht af (hoogste maximum dagtemperatuur 41.5°C in de schaduw). Als we vrijdagavond buiten willen zitten worden we belaagd door hordes vliegende mieren, zelfs door de dakspanten komen ze naar binnen. Maar die zijn gelukkig na 1 avondje weg. Zaterdag zijn er overdag wat schapenwolkjes en 's avonds koelt het zowaar af tot een aangename temperatuur. 's Nachts koelt het af tot 24°C. Zondagochtend is het zowaar echt bewolkt bij zonsopgang, maar dat trekt na een uurtje weg. 's Avonds koelt het lekker af. We eten bij Giannis Mylos in Balos en kijken dan met R. & D. en jonge S. & P. naar België tegen Hongarije, wat de Rode Duivels knap winnen. Bijna was het niet doorgestaan want Duitse Joachim had na het kijken naar de voorgaande wedstrijd, Duitsland - Slowakije, de tv uitgezet en daarbij de hele instelling ontregeld. Vloekend krijgt Giannis samen met zijn vriendin en een telefonisch consult met zijn IT-man het allemaal net op tijd ingesteld.

Als we maandags de katten bij C. & R. willen gaan voeren, zien we dat buurvrouw L. al gearriveerd is met een vriendin. Bij een kop koffie praten we bij. Ik maak 2 Tartes Tatin met perziken later in de namiddag. Dinsdags rijden we met de auto naar de garage voor een servicebeurt; daarna is het tijd voor de 2-wekelijkse inkopen bij de

Lidl. We rijden terug naar Kokkari waar we het Aziatisch restaurant Jasmin Garden uitproberen; dat bevalt uitstekend. Tot slot van de dag rijden we langs R. in Koumaradei om te horen hoe het met E. is die een ongeluk heeft gehad. Hij is erg aangeslagen; zelfs de hond Rex is uit zijn doen. We proberen ze zo goed en zo kwaad als het gaat op de beuren.; E. zal helemaal opknappen ervan maar het zal wel een poos gaan duren. Woensdagavond is het na een behandeling van Vasso de pedicure, de hoogste tijd voor ons eerste bezoek aan de sushi-bar Unan in Pythagorion, met R. & D. en gepensioneerde Manolis. We eten ons helemaal vol aan de overheerlijke sushis.

Donderdag komt D. met een grote trailer achter de quad aanzetten met een heleboel zakken met houtsnippers voor het Elzenpad. Ik denk dat ik ze het beste kan uitspreiden vlak voor het gaat regenen. anders waaien ze weg.

Juli 2016

Ik begin de maand met eens langs buurman D. te gaan voor de stekende zeurende pijn in mijn heup; het blijkt een slijmbeursontsteking te zijn. Hij geeft me een injectie en pillen; dat voelt meteen een stuk beter. Handig, een dokter als buurman. 's Avonds kijken we met een groot gezelschap naar de wedstrijd België-Wales bij Giannis Mylos in Balos. Tot verdriet van de aanwezige Vlamingen en tot genoegen van de jonge Welshe dames aan de aanpalende tafel verliest België. Nu gaan we maar IJsland aanmoedigen, besluiten we. De volgende dag, zaterdag, stijgt het kwik weer tot grote hoogte. D. & L. en hun logé komen helpen met het uitspreiden van het versnipperde hout over het Elzenpad, want het mag niet te lang in zakken blijven zitten. Als het niet meer zo heet is zal ik het met een hark nog verder netjes uitspreiden. 's Avonds gaan we weer eens souvlaki's eten bij burgemeester Kostas met R. & D. en hun logées. Jacobo en zijn Bulgaarse Darina zijn er ook, met de kinderen, zoals iedere zaterdag. Hij meldt dat de violist uit Armenistis Ikaria, die op hun huwelijk speelde, dit jaar ook weer op het Culinaire Festival in Pyrgos komt. Hopelijk kunnen we hem dan spreken om te kijken of hij op het feestje van de 70-jarigen volgend jaar kan komen spelen. Zondag ga ik nog eens langs buurman D. voor een injectie; ze vertrekken die avond weer naar België.

Maandag is het de 69e verjaardag van F. en dat vieren we met vrijwel de gehele παρέα met een etentje bij Themo in Balos. De tiener-kleinkinderen van G. & D. en H. & J. zijn ook gearriveerd, die zitten aan een aparte tafel te chatten en wat de jeugd dies meer doet. Het waait zo hard dat de warme wind de sla van de borden blaast. Dinsdagochtend gaan we naar Karlovassi, waar Maria ons haar extra kort knipt. We betalen de brandverzekering en op aanraden van de advocaat gaan we nog even langs de accountant in Marathokampos, wiens assistente Kristina meldt dat we pas in september wat over de onroerend goed-belasting te horen krijgen. We betalen daar op het gemeentehuis ook het water van burens D. & L. Dan is het weer de hoogste tijd voor een plons in het zwembad thuis. De wind doet het zwembadwater ietsjes afkoelen maar niet veel (27°C). F. kijkt naar de Tour de France die is begonnen. Ik

kijk naar het EK Atletiek. R. & D. komen 's woensdags langs met hun gasten om ons huis te bekijken en om te vertellen over een zwerfhond die ze onder hun hoede hebben genomen. Ook gepensioneerde Manolis komt langs voor een babbeltje. Donderdags komt H. langs met de kleinkinderen die tussen het WhatsAppen door in het zwembad zwemmen. Het waait zeer hard, de meltemi, waardoor het zwembadwater nog verder afkoelt tot 26°C. Vrijdag en zaterdag luieren we wat. Zaterdagavond gaan we als afscheid eten met R. & D. en hun gasten bij Kyriakos in het Cypriotisch restaurant in Balos. Zondags ruimen we op het gemakje de buitenspullen op en ik doe nog een laatste plons in het koude zwembadwater (26°C). Niet al te laat gaan we slapen. Maandag is het vroeg dag. Na een krijsende baby, een vertraagde vlucht en extra treinen stappen we vermoeid ons huis in Maastricht binnen.

Augustus 2016

Voor het eerst reizen we af met 2 kleine koffers. Toch nog wel zwaar zodat we hijgend en puffend op het station in Maastricht de hog trap naar de loopbrug over de sporen op klauteren, aan de achterkant van het station. De deuren van de lift daar sluiten niet, dus gaat-ie niet omhoog. F. & B. hadden ons aan daar afgezet omdat de voorkant van het station grondig wordt verbouwd. Hindernis nummer 2 dient zich meteen daarna aan: ondanks ons telefoontje eerder op de dag is F.'s vrij-reizen-dag voor augustus toch nog niet in het systeem is opgenomen zodat hij een betaald kaartje moet kopen. Dat zullen we dan moeten reclameren. Hindernis 3 bestaat uit een grote spoorverbouwing rond Schiphol, lekker in de vakantie-periode. Zodat we via Amsterdam Centraal moeten reizen. Daar zijn wat blanco informatieborden, plus een kapotte en een afwezige roltrap (hindernis 4). Zodat we slechts met een kwartiertje vertraging op Schiphol arriveren, om half 1 's nachts. Na een hele lange incheck-rij, kletterende regen bij het opstijgen, luidruchtige kinderen en een malle orthodoxe Jood (hindernis 5a t/m 5d) arriveren we in Athene met een lekker zonnetje.

Voor dat we verder vliegen bekijk ik met interesse het tafereel aan de gate naast ons. De man van een orthodoxe moslim-familie maakt een heleboel stampij. Ik vermoed dat het gaat over het feit dat de vrouwen helemaal gesluierd zijn; het Griekse grondpersoneel is echter onverbiddelijk. Het gezicht moet vrijgemaakt worden om te kunnen vergelijken met het paspoort. Voor een seconde of 3 ontbloten de vrouwen hun gezicht uiteindelijk in een hoekje van de gate voor de grondstewardess. Wij vliegen relaxed naar Samos toe, met daarbij een familie met een tweeling van nog geen 3 weken oud. We doen onze boodschappen en ruimen thuis op wat in de koeling en de diepvries moet. Na een korte douchebeurt eten we allemaal heerlijke garnalengerechten (en een tonijn-steak) bij Kyriakos, terwijl we uitgebreid bijpraten met burens R. & D. Op de terugweg rent een jakhals mooi zichtbaar over de landweg, ook ter verwelkoming?

Thuis lezen we op Teletext dat we hindernis 6 en 7 (tot onze vreugde) hebben kunnen ontlopen op Schiphol: stakingsacties van het grondpersoneel en een grote storing in de bagage-afhandeling. We vallen als een blok in slaap.

De volgende ochtend word ik pas tegen 10 uur wakker. We ruimen alles op, zetten de tuinspullen buiten en ik stofzuig even alle zand en dooie vliegen weg. Dag-maximum

37°C in de schaduw. Ofschoon het veel gewaaid schijnt te hebben, is de watertemperatuur in het zwembad ruim 29°C, dus de hoogste tijd voor een zwemmetje aan het eind van de middag. We eten sushi van de Lidl, lekker makkelijk. Goedkoop vergeleken met de sushi bar Unan in Pythagorion, maar ook niet zo speciaal. Wel lekker. De wind is weer eens stevig, maar midden in de nacht valt hij weg. Zoals zo vaak.

De donderdag beginnen we met een bezoek aan de garage voor de jaarlijkse meetbeurt van de uitlaatgassen van onze auto. Daarna halen we bij de AB in Karlovassi Leffe Blond, Metsovo gerookte kaas en nog wat boodschappen. Bij de slager halen we weer de heerlijke bifteki en lever. We bestellen ook een nieuwe zwembadrobot, de oude is na 5 jaar gedeeltelijk kapot: het besturingsprogramma doet het niet meer. 's Middags handelen we wat e-mails en telefoontjes af. Eind van de middag is de gebruikelijke zwembeurt; het water is door de harde wind wel afgekoeld tot 28°C maar dat is nog best aangenaam. De oude robot heeft met enige overredingskracht de meeste bladeren en zand al uit het zwembad gehaald.

De volgende dag, vrijdag, is de watertemperatuur weer gestegen tot 29°C. Buren D. & L. komen even langs om bij te kletsen. Zij gaan 's avonds naar de feestelijke herdenking van de slag om Samos in Pythagorion, wij kiezen voor het minder commerciële en veel gezelligere dorpsfeest in Koumeika dat altijd op diezelfde dag is (5 augustus). Voor de gelegenheid zitten we bij Aris aan de tafel, samen met burens R. & D. en de zus, zwager en het nichtje van Aris. Hij haalt Katrina op als ze klaar is met werken bij Kyriakos in het Cypriotisch restaurant, maar ze is zo moe dat ze al snel weer vertrekt met de kinderen (Remos en Rea). Wij zijn om half 3 thuis, werpen 1 blik op de opening van de Olympische Spelen in Rio de Janeiro maar gaan snel slapen.

Zaterdag worden we pas laat wakker. We bekijken het laatste stuk van de herhaling van de opening van de Olympische Spelen en het begin van de sportwedstrijden. Na een verfrissende duik in het zwembad worden we door burens R. & D. opgehaald om bij burgemeester Kostas boven in Skoureika souvlakis te gaan eten. Niet al te laat zijn we weer thuis. Zondags heb ik eindelijk de energie om wat huishoudelijke klusjes te doen. Vrienden van burens C. & R., die in hun huis logeren, komen langs. Het is een jong stel met kinderen van 5 en 7. Als die hun eerste verlegenheid kwijt zijn, wordt hun aandacht meer en meer naar het zwembad getrokken. Van mijn voorstel om te zwemmen wordt dan ook gretig gebruik gemaakt. Voorzien van een grote zwemband en wat andere drijfdingen maken ze er een complete watershow van. De ouders krijgen ze haast niet meer mee voor hun geplande uitstap. Daarna kijken we weer wat sport. De middagtemperatuur heeft nog steeds een maximum van 37°C in de schaduw, met maar een beetje wind.

De tweede week van augustus wordt iets koeler weer voorspeld, maar dat komt niet uit. De dagmaxima liggen tussen de 37°C en 39°C in de schaduw, met heel weinig wind, hoofdzakelijk in de middag. Het voordeel is dat de watertemperatuur van het zwembad onverminderd op zo'n 30°C blijft, en dat er heel weinig zand in waait. Ook zijn er heel weinig insecten. We doen het hoogstnodige in het huishouden en kijken naar de Olympische Spelen. De Nederlanders doen het minder goed dan verwacht, maar toch zijn er leuke momenten. Dinsdags drinken we een cocktailtje bij Makoula's

bar in Balos, met buren R. & D., nadat we eerst bij Themo gegeten hebben. De rest van de week luieren we. Vrijdags gaan we nog even geld halen in Votsalokia, en we nemen een kijkje naar de zelf-geadopteerde zwerfhond bij buren R. & D. Zaterdag gaat het hard waaien en is het meteen een stuk koeler. We eten spiesjes bij Safira en zoon Nikos in Skouraiika; buurvrouw N. met een van haar dochters R. gaan ook mee. Amerikaans-Griekse Cindy uit Boston is er eindelijk, en samen met haar spreek ik met oma Stamatina af diens levensverhaal een keer te komen opnemen. Ondertussen zitten we zonder water; als ik burgemeester Kostas zie begint die weer een heel verhaal waaruit we begrijpen dat de vlotter van het reservoir kapot is. Zondag komt dat weer langzaam op gang maar de leidingen zitten nu verstopt met zand. We proberen ze met open-dicht-open-dicht van de hoofdleiding aan de praat te krijgen. Dat lukt maar half. De kraan in de keuken en het toilet blijven problemen houden zodat we uiteindelijk loodgieter Dimitris bellen. Die kan pas maandag komen. Zondagmiddag komt wel pedicure Vasso langs. Maar dat zal een van de laatste keren zijn want haar dochtertje moet naar school in Thessaloniki, waar haar man werkt en waar ze 's winters ook wonen.

Na de teleurstellende nederlagen van de Nederlandse sprinters is de lol van de Olympische Spelen er voor mij opeens af; ik kijk nauwelijks meer. Dimitri komt maandag naar onze waterleiding kijken en gelukkig weet hij het snel te repareren. Het is een combinatie van kalk en zand dat de moeilijkheden heeft veroorzaakt. Ik vraag hem of hij een hoger toilet kan plaatsen, maar hij adviseert uit dat uit Nederland mee te nemen omdat dat hier vrijwel onbekend is.

Daar het nog steeds redelijk waait, is het water in het zwembad afgekoeld tot 27°C. Verfrissend, zullen we maar zeggen De omgevingstemperatuur komt net tot 34°C. Het is voor het eerst sinds lange tijd dat we na zonsondergang niet alle ramen wijd open hoeven te zetten om de temperatuur in huis wat omlaag te krijgen. Maar dat is van korte duur, want de wind wordt langzaam minder in de dagen erop; de middagtemperatuur stijgt weer tot rond de 38°C max. in de schaduw. Bijkomend voordeel is dat het zwembadwater weer langzaam opwarmt met een half graadje per dag. Wel zijn de nachten iets koeler.

's Woensdags zijn we iets meer dan 2 weken op Samos dus is het weer hoog tijd dat we naar de Lidl rijden voor onze boodschappen. Op de terugweg drinken we traditiegetrouw wat op het terras bij Manolis en Effie en eten we een pitta met gyros voor de lunch bij Robinson's. We hadden ontdekt dat buurvrouw N. en haar dochter R. net zo verzot zijn op sushi als wij, dus dat is een prima reden om nog voor ze terugvliegen, weer een bezoekje te brengen aan Unan de sushi bar in Pythagorion. We laten het ons voortreffelijk smaken en nokkievol gaan we nog een drankje aan de haven drinken. Daar is het bomvol, want het is ook de avond dat de processie ter ere van Hera wordt uitgevoerd.

Donderdags bak ik een appeltaart als dessert na de gegrilde steaks op vrijdag bij R. & D. met Judith en Franz van de Dubbelmonarchie (ze wonen officieel in Zwitserland, er was vroeger ook een Oostenrijker bij hun παρέα, en Judith heeft Hongaarse roots). Judith heeft zowaar het telefoonnummer van de violist van Ikaria en na enig proberen krijg ik hem 's zaterdags aan de lijn. Nee hij treedt niet op in Pyrgos die avond en ja hij wil in principe wel op een feestje bij ons komen spelen

(volgend jaar voor de 70-jarigen). We rijden 's avonds toch naar Pyrgos, waar het bij aankomst een drukte van jewelste is. We vinden geen onbezette tafel meer, alleen een paar stoelen die we bij Manolis en Anna aanschuiven. We halen een bordje eten maar dat is een heel gedoe zo uit de losse hand. De band en het dansen zijn ook niet echt goed, zodat we om 11 uur terugrijden naar Balos, waar het Uienfeest aan de gang is. Helaas zijn er geen beschilderde mokken dit jaar. We drinken wat terwijl we het dansen en de muziek tot ons nemen en blijven tot in de kleine uurtjes kletsen met deze en gene. Zondags rusten we uit van dit alles.

Dan gaat het opeens mis met mijn gezondheid. Ik word met spoed opgenomen in het ziekenhuisje in Vathi. Daar doet men het hoognodige en na een dag of 4 wordt ik, samen met F., met een schokkerige ambulance zonder vering, naar het vliegveld gebracht. Daar gaan we met een militair vliegtuig naar Athene. Ofschoon de bemanning heel behulpzaam is, is het uiterst oncomfortabel. Een smalle en wankelende brancard, warm en benauwd, veel herrie en dieselstank. En daarna weer in een schokkerige ambulance naar Piraeus.

De opname-afdeling van het ziekenhuis is bomvol, dus het duurt even voor ik het hele rondje weer gehad heb. Het is al avond als ik op zaal kom. F. gaat daarna een hotelkamer zoeken en maar weer eens met de reisverzekering bellen. Vrijdagochtend onderga ik de benodigde operatie. Daar moet ik van herstellen. Met moeite persen we de volgende dag enige informatie uit de artsen en verpleging. Het blijkt weer een kwestie te zijn van de juiste persoon te pakken te krijgen. Het komt er op neer dat ik eerst moet stabiliseren. Als ik later de dokter in NL bel, spreken we af dat ik een Engelssprekende dokter hier vraag haar te bellen. Die verklaart echter dat hij niet vanuit het ziekenhuis naar het buitenland kan bellen. Waarop ik de NL dokter met mijn eigen telefoon bel. Het duurt echter zeer lang voordat ik die te spreken krijg, de Griekse dokter is ondertussen naar zijn kantoor teruggekeerd. Als ik een zuster roep om de dokter te halen, zegt ze dat die weg is. Maar gelukkig steekt hij na 15 sec. zijn hoofd om de hoek en kunnen de 2 artsen met elkaar overleggen. Ik heb wel de indruk dat dat de nodige duidelijkheid oplevert. F. vliegt daarna op en neer naar Samos om de hoognodige spullen op te halen. Wat opvalt is dat iedereen hier tegen elkaar schreeuwt: de verpleging tegen elkaar (en soms tegen een lastige patiënt), de doktoren tegen elkaar tijdens casus- bespreking (aan je voeteneind) en ook het bezoek tegen elkaar en tegen de patiënt. Met daar tussendoor nog een hoop mobiele telefoons die op maximaal volume achter elkaar overgaan en waarin ook wordt geschreeuwd. Niet kwaad bedoeld maar het is wel een hoop herrie.

Er worden nog wat onderzoekjes gedaan en uiteindelijk komt het hoge woord eruit dat ik stabiel ben. Ik word aldus na een week ontslagen en bivakkeer een paar dagen op een hotelkamer met F. Wat een hele verbetering is ten opzichte van het krakkemikkige ziekenhuis. Het is een heel getouwtrek om dan de juiste papieren bij elkaar te krijgen maar uiteindelijk vliegen we naar Nederland voor verder revalidatie.

Verhaal speeltuin Skouraiika